

Concha Vidal

Índex

1. Sinopsis
2. Quina és la llavor de “WET”?
3. Proposta escènica
4. Metodologia de la creació
5. Bibliografia

1 Sinopsis

La pintura com a aglutinant de diferents peces de puzzle, com a testimoni de la relació entre una parella d'artistes i dels seus processos creatius. Teatre performance interdisciplinari que qüestiona la figura de geni com a figura masculina, que descobreix els secrets de les relacions de poder i ego entre dos artistes: Jackson Pollock i Lee Krasner des de la perspectiva i pròpia experiència com a pintora de Concha Vidal.

2 Quina és la llavor de “Wet”?

La meua experiència com a dona de 42 anys, i com a pintora, durant 12 anys. Ja quan em vaig desprendre de la figuració i em vaig endinsar en el vertiginós món de l'abstracció, Jackson Pollock es va convertir en un referent essencial en la meua vida. Ell va ser el que em va convidar a no il·lustrar els meus sentiments sinó expressar-los. El que va convertir la meua llenç en un escenari en el que el meu cos ballava al seu aire. I després va ser el "culpable" que el llenç es em quedés petit i de encaminar cap a la catarsi alliberadora de la performance. Així que li dec molt.

Jackson Pollock

Almenys aquesta peça, que no és ni un homenatge a la seva figura, ni una biografia, sinó més aviat un viatge als llocs més recòndits de la meva experiència com a pintora a través d'ell.

La figura de Pollock, la seva relació amb la pintura, amb Lee Krasner i el món, és l'excusa perfecta per donar llum sobre la meva experiència com a dona i pintora. Jo també vaig ser una artista parella d'un altre artista. Aprofundir en la relació de poder que es genera entre una parella d'artistes.

Lee Krasner i Jackson Pollock

Entre un home i una dona amb les mateixes inquietuds però amb diferents condicionants socials. Llegeix Krasner ho resumeix molt bé en una entrevista que li van fer: "Desafortunadament vaig tenir la fortuna de topar-me amb Jackson Pollock". Profunditzar en què s'amaga darrere de la categoria de "geni".

O es tracta tan sols d'una categoria reservada als homes? Què passa amb la dona? Han canviat tant les coses des dels anys 50 fins ara?

Performance "Stormy red" de Concha Vidal

I si Jackson Pollock hagués estat dona?

I Lee Krasner home ?

Gran part dels textos procedeixen dels meus diaris personals en el meu període de pintora que recullen experiències íntimes de la meva relació amb la pintura, el meu procés creatiu i la meva parella que aleshores era també pintor.

"Desafortunadament vaig tenir la fortuna de topar-me amb Jackson Pollock" - Lee Krasner en el seu estudi

Va ser una relació molt diferent de la de Pollock i Krasner ja que la meva posició era més propera a la qual Pollock va experimentar. En aquell temps les meves ambicions i el meu èxit era major que el de la meva parella. O sigui que els rols es van intercanviar en certa manera. Jo em vaig sentir més amb el rol d'home i la meva parella com dona. Aquest transvasament de gèneres quedarà clarament reflectit en algun punt de l'obra.

D'altra banda, José Vidal de Valicourt, poeta i escriptor, ha escrit un monòleg específicament per a la peça WET.

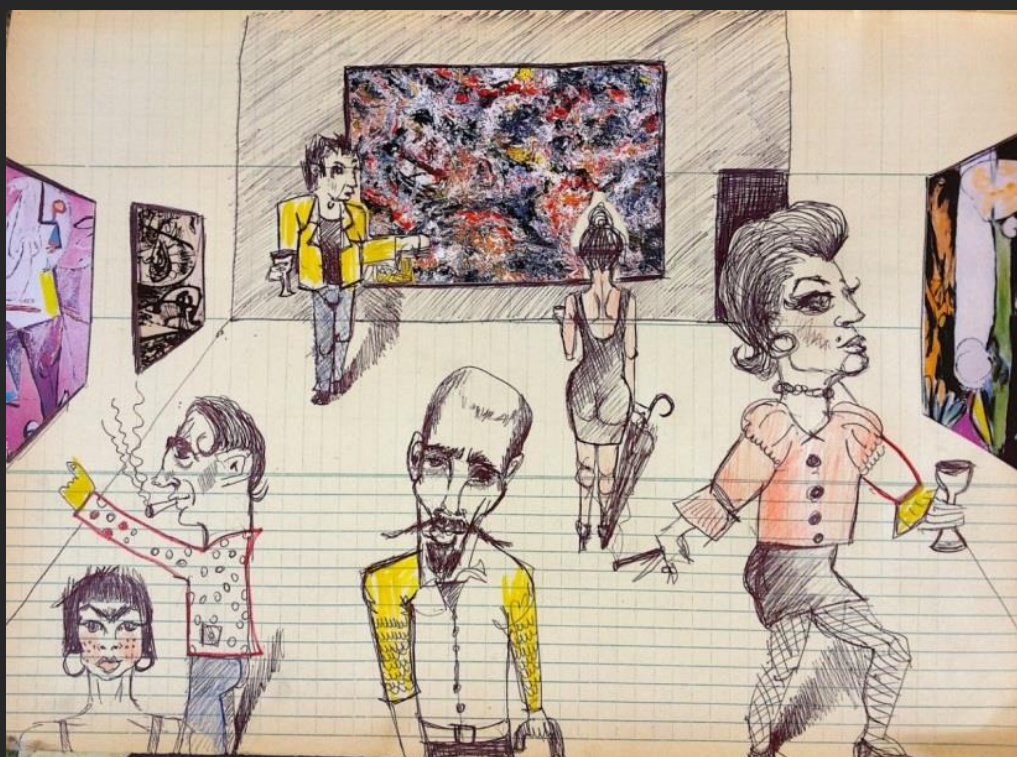

Retrat de dues biografies que en ocasions s'entrellacen i en altres es bifurquen.

Retrat de dos éssers excepcionals que porta a la llum allò inconfessable: l'origen de l'instint mateix de crear.

3 Proposta escènica

L'obra transcorre entre dos espais. Un públic, la galeria en la qual Pollock fa la seva primera exposició col·lectiva en 1942 juntament amb altres artistes francesos i americans, i casualment amb amb Lee Krasner. Aquesta exposició suposa la primera trobada de Pollock amb Lee Krasner. I un altre espai privat, el seu estudi. El públic transitarà entre aquests dos espais formant parts de l'escena i del transcurs de la mateixa.

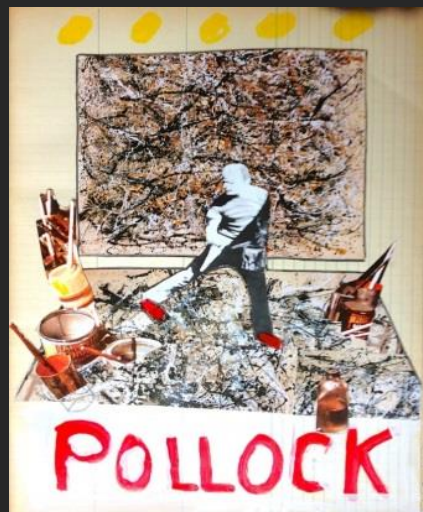
Espai 1 de "Wet". Sketch de Concha Vidal. Exposició col·lectiva, organitzada per John Graham a la Galeria McMillan de NYC.

L'espectador tindrà l'oportunitat d'endinsar-se al caos de l'estudi de Pollock i presenciar moments essencials en la vida de l'artista com si d'un participant més es tractés. Els anys 50, la Beat Generation, jazz, el beebop, els EUA, la Guerra Freda, el naixement de la contracultura... També serà participant i testimoni de la primera exposició de Jackson Pollock i Lee

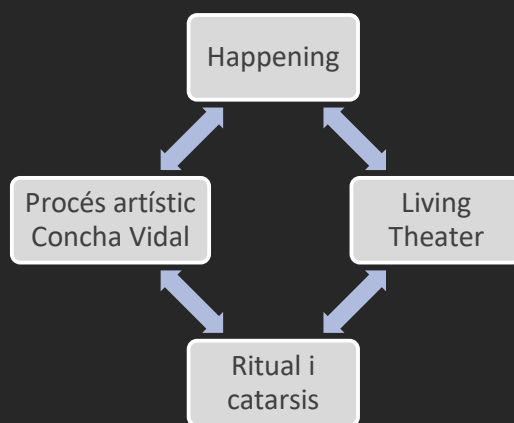
Krasner organitzada per John Graham a la galeria McMillan de NY .

Peça molt visual esquitxada de moments tremendament plàstics en què el públic es converteix en la mateixa matèria pictòrica que es trasllada d'un costat a l'altre de la tela i d'alguna manera deixa la seva empremta en ell. El públic com a extensió de la mà del pintor, com a partícip d'una genialitat. Com a testimoni d'un procés alhora dolorós i alliberador.

Espai 2 de "Wet". Collage de Concha Vidal. Estudi de Pollock

Influències

Happening:

Al principi, el happening artístic va ser una temptativa de produir una obra d'art que naixés l'acte a organitzar i amb la participació dels "espectadors". D'aquesta manera, es forçava als espectadors a abandonar així la seva posició de subjectes

passius i es alliberessin a través de l'expressió emotiva i la representació col·lectiva.

Happening es l'equació de provocació, participació i improvisació. "Wet" beu de les influències del Happening, difumina la línia que separa el públic dels actors, potencia la participació dels mateixos i genera un llenguatge interdisciplinari en el qual conflueix la performance, el teatre de text, les arts plàstiques i el moviment.

Personalment crec que Pollock en la seva manera d'enfrontar-se a la pintura va ser un dels pioners de la performance dins el marc de les arts plàstiques. Per això la nostra intenció és mantenir-nos fidels a la seva manera catàrtica d'encarar els llenços i potenciar la qualitat performativa de la peça.

Living Theater

L'avantguarda teatral americana dels anys 60, en la qual el "*audience participation*" es va convertir en una cosa quotidiana. Els espectadors no només podien participar, sinó que eren convidats expressament a tocar als actors i se'ls demanava fins i tot que no defugiren el contacte recíproc, amb el que s'arribava a realitzar una mena de ritual comunitari.

Ritual i catarsis

La performance com ritual de pas ,com acció poètica en la qual l'ànima es transforma inevitablement. Com realització

escènica que no demana ser entesa o interpretada sinó experimentada.

Performance "Sun on set" de Concha Vidal

Procés artístic de Concha Vidal

Aquesta obra ha nascut de la meva necessitat de compartir la meva experiència com a pintora i el que significa ser dona al sector artístic plàstic, en un món dominat pel discurs patriarcal. Arrenca de la urgència per aclarir certs tabús que encara dominen la societat

actual. I com Pollock és un representant del superheroi de l'Art Modern, del Geni per excel·lència, un referent en la meva vida, una frontissa que ha detonat canvis radicals en la meva pròpia carrera artística. En concret el pas d'una pintura figurativa a l'abstracció, el pas de l'abstracció a l'Action Painting i de l'Action Painting a la performance.

Action painting de Concha Vidal

“WET” neix de la necessitat de compartir la meva experiència com a pintora. Què significa ser dona al sector de les arts plàstiques? Un món dominat pel discurs patriarcal. Arrenca de la urgència per aclarir certs tabús que encara dominen la societat actual. I com Pollock és un representant del superheroi de l'Art Modern, del Geni per excel·lència

Pintura figurativa de Concha Vidal

Quant començo a utilitzar el sòl com a suport pictòric, els meus treballs esdevenen més abstractes, gestuals i expressius. Igual que Pollock, el meu objectiu està més en expressar les meves emocions i no tant en il·lustrar-les. Pollock és un referent, una frontissa que ha detonat canvis radicals en la meva pròpia carrera artística. En concret, el pas d'una pintura figurativa a l'abstracció. Després, del pas de l'abstracció a l'*Action Painting*. I posteriorment, de l'*Action Painting* a la Performance.

Pintura abstracta de Concha Vidal

4 Metodologia de la creació

És teatre? És performance? És dansa? Tots n'és un: art. Actors que viuran el procés creatiu d'un artista plàstic, de la pintura, del *action painting*.

*Com es pot pintar utilitzant tot el moviment i melodia del cos?
Què passa quan es crea amb el llenço a terra i des de la onada de la agitació del pit?*

Els actors formen part del procés creatiu, viuran una residència artística com pintors, crearan les seves obres. Es tacaran, es mullaran.

<https://vimeo.com/217034919>

5 Bibliografia

Llibres

“Jackson Pollock: An American Saga” de Steven Naifeh i Gregory White Smith.

Pel·lícules i documentals

“Pollock y Pollock: la vida de un creador” dirigida per Ed Harris.

“Jackson Pollock documentary” dirigida per Kim Evans.

“Pollock. El artista y el mito. El action-painting.”